

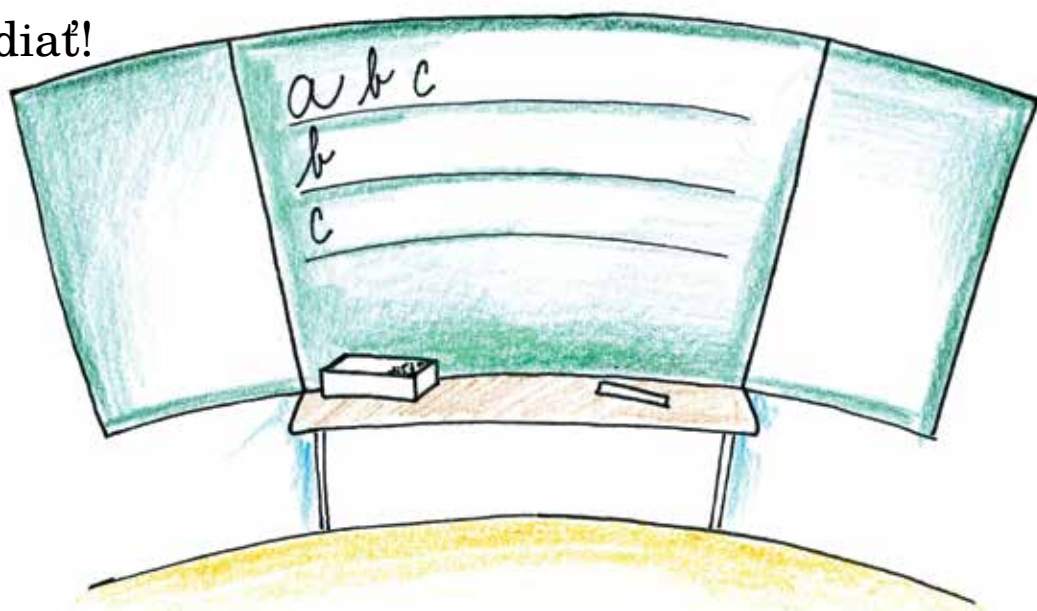
V našej triede

V našej triede pätnásť stolov,
dvakrát toľko stoličiek,
na nich tíško premýšľa si
tridsať malých hlavičiek.

Ukazovák v šlabikári –
čo to slovo znamená?
Niekedy to býva veda
správne spojiť písmená.

Keď konečne začne zvonček
svoju hudbu vyhrávať,
vtedy sa len začnú v triede
nevidané veci diať!

Asi desať pretekárov,
kaderníčov, baletiek,
dokonca by sme v nej našli
možno aj pár zvieratiek.

A kým školský zvonček znova
ďalší predmet oznámi,
toľko príhod v triede vznikne –
veď posúďte aj sami!

Pohádané kamarátky

Veronika s Dominikou
sedia v jednej lavici.
Kde je jedna, tam aj druhá,
všetko robia v dvojici.

Ešte včera to tak bolo –
kamarátky najlepšie.
Dnes je to už celkom inak –
jedna druhú neznesie.

Začalo to – prosím pekne –
kvôli školským farbičkám.
Každá si hneď privlastnila
kôpku k svojim ručičkám.

Tá posledná – oranžová,
nedala sa rozdeliť
a tie naše slečny malé
začali sa takmer biť.

Sedia dievky pohádané,
nepriateľstvo panuje
a po škole každá z nich sa
svojej mame žaluje.

– Vaša nie je vychovaná!
– Tá vaša je neslušná!
Paprčica sa už aj mamy,
každá svoju pravdu má.

Ale nič to! Stačia dva dni,
viac naozaj netreba.
Veronika s Dominikou
nepohnú sa od seba.

Zato mamy! Ani za svet
vziať si príklad od detí.
Radšej jedna kolo druhej
rýchlo ďalej preletí.

Jeseň

Škola je už v plnom prúde,
čoraz väčšia zima bude.
Už nám našu triedu zobia
tekvičkovia, gaštankovia.
Kopy lístia, farieb more
na tom našom školskom dvore.
Po oblohe šarkan letí
ponad hlavy hravých detí.
Aj keď vietor a dážď chladí,
náladu nám nerozladí.

